உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

௨ புத். சஞ்சிகை. ௨௰] ௲௮௱௪௨ ௵ ஐப்பசி. ௨௰, தேதி வியாழக்கிழமை, Thursday, October 20, 1842. [Vol. II No. 20.

பாண்டிவள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு.

Historical sketch of the Pandian Kingdom

(Continued from page 229.)

திருமலை நாயகனுடைய துரைத்தனமானது வெகு காலம் நடந்தது. ஒரு சாதனத்திலே (௪௰) வருடமென்றும், மற்றொன்றில், (௩௰) வருடமென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையினாலே நாம் குறித்த பட்சங்களுக்குப் பார்த்தாலும், (௲௬௱௫௰) வருடம் வரைக்கும் அவன் துரைத்தனம்பண்ணினதாகக் காண்கின்றது. இந்த வேளையிலே இவன் குமாரனாகிய வீரப்பனென்கிறவன் இவன பட்டத்துக்கானான். இவன் எப்பேர்க்கொத்தவனென்றால், மிகவும் பலவீனமுள்ளவனும் சோம்பற்குணமுடையவனுமாயிருந்தான் ஆனபடியினாலே, காந்திதேவநரநாராயணனென்கிற வெகு சுறுசுறுப்புள்ள இராசா இவனுடைய விசாரணைக்குட்பட்டுவந்த மைசூர் தேயத்தவர்களை வரவொட்டாமற் பண்ணிக்கொள்ளுகிறதற்குச் சக்தியில்லாமற்போயிற்று. இப்படித் துரைத்தனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் மேற்படி மைசூர், மதுரை நாயகனிடத்திலே மேற்கேயிருந்த தாலுக்காக்களிலே (Talook) அநேக இடங்களைக் கைகொண்டார்கள்

சொக்கநாத நாயக்கன் தன் தகப்பனுடைய பட்டத்துக்கு வந்தான். இவன் கொஞ்ச நிர்வாகமுள்ளவனாயும், யுத்தம்பண்ணப்பட்டவனாயும் இருந்தபடியினாலே இவனுக்கு அண்டை சமீபிருக்கப்பட்ட இராசாக்கள் எல்லாம் இவனொருவனெல்லாருமஞ்சத்தக்கவனாகப் பண்ணுவித்துக்கொண்டான். இவன முதல தஞ்சாவூர (Tanjore) இராசாவாகிய விசயராகவ நாயகன் பேரிலே தண்டெடுத்து அவனைத் தோற்கடித்து அவனைக் கொன்றும், அவனுக்கு மித்திரனாகிய சூரியதேவனென்கிற சேதுபதியைப் பிடித்துக்கொண்டு மேற்படி சேதுபதிக்குப் பங்காளியாகிய கிழவனென்கிறவனை இராமநாதத்துக்குச் சமானனாக்கியும் வைத்தான். அப்புறம் மைசூர் இராசியத்தைத் தன் அதிகாரத்துள்ளாக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்கிறதாய் எத்தனப்பட்டு அதின் பேரில் தண்டெடுத்தான். அந்த யுத்த காரியங்களினாலே தன்னெண்ணங்கள் மாறிப்போய் மதுரைத் துரைத்தனத்திலே அநேக நஷ்டத்துக்கிடமாய்விட்டது

தஞ்சாவூரிலே இறந்துபோன ராசாவின் குமாரனாகிய செங்கமலத்தாசு என்றவன தான் காவற்பட்டிருந்த திரிச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டையிலேயிருந்து தப்பி ஓடிப்போனான் இவன் தப்பித்துக்கொண்டதில் துலுக்கு அதிகாரியாகிய ருஸ்துமுகான் சகாயத்தினாலே நேரிட்டதாகக் காண்கின்றது. அந்த ருஸ்துமுகான என்றவன் சொக்கநாத நாயகனுக்கு இஷ்டமாயிருந்தது. அவன் சகோதரனாகிய முதளருத்திரப்ப நாயகனுடைய கட்டளைப்படிக்கு அந்தத் திரிச்சிராப்பள்ளித் தானயத்துக்குச் சேனாபதியாயிருந்தான. முதளருத்திரப்ப நாயகன உதாரியுஞ் சோம்பேறியுமாயிருந்து தன கைக்குக் கீழிருந்த ராணுவங்களுடைய சம்பளத்துக்காக நியமித்துக் கைப்பணத்தைத் தன் சொந்த உல்லாசங்களிலே செலவழித்துப்போட்டான. அதினாலே அந்த ராணுவங்களுக்கு வெறுப்பு வந்திருந்த சமயம பார்த்து அந்த ருஸ்துமுகான அவர்களுடைய அதிகாரத்தினின்று தனியாகவாய்த் திரிச்சிராப்பள்ளிக்குத்தானே துரையாய்விட்டான இந்தக் காரியத்தினாலே செங்கமலத்தாசு தப்பியோடிப்போனான் கெஞ்சிராசாவுக்குச் சீரங்கமட்டும (Serangam) வரும்படியாய்த் தைரியமுண்டாயிற்று அப்போது மைசூர் இராசா அந்தப் பிராந்தியத்திலே சண்டை தொடுக்கலாயிற்று. இப்படியிருக்கிற சமயத்தில், சொக்கநாதன தன்னுடைய பூர்வ அதிகாரத்தின் குறியைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்குப் பிரயாசியாயிருந்தது. அவனுக்கு விரோதிகள் வெகு காலமாய் அதிகாரம் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள் மைசூரார் மதுரைப் பட்டணத்தை முதலாய் (௩) வருடஞ் சுவாதீனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்ததாகவும், மேற்படி மைசூரார் தங்கள் ஊருக்குப் போய்விடும்படியாய் ஈரோடுதாராபுரமென்கிற தாலுக்காக்களையும மைசூரோடே சேர்த்துக் கொடுக்கிறேனென்று அந்தச் சொக்கநாத நாயக்கன் சொன்னான். இந்தப் பிரகாரஞ் சொக்கநாத நாயக்கன் தனக்கு மிகவும் வலிமையுள்ள விரோதிகளில் ஒருவனை நிவாரணம்பண்ணிக்கொண்டு கிழவன் சேதுபதியினுடைய பலமான கும்மக்கினாலே பின்பு செங்கமலத்தாசு என்கிறவனுடைய தண்டுகளை எல்லாந் துரத்திவிட்டு மறுபடியும் தஞ்சாவூரைத் தன் சுவாதீனம்பண்ணிக்கொண்டான். கடைசியிலே ருஸ்துமுகானிடத்திலிருந்து திருச்சிராப்பள்ளியையும் சுவாதீனம்பண்ணிக்கொண்டான். அந்த ருஸ்துமுகானும் சண்டையிலிறந்து போய்விட்டான் பிறகு செஞ்சிராசாவும தன்னிராச்சியத்துக்குப் போய்விட, சொக்கநாதன் தன்னுடைய பிரார்ச்சிதமான தேயங்களிலே சொஸ்தமாயிருந்தான் முன்னோடிப்போன செங்கமலத்தாசு என்கிறவனுக்கு மராட்ட அதிகாரியாகிய எக்கோஜி என்கிறவனுடைய சகாயங் கிடைத்தபடியினாலே சொக்கநாதநாயகன் தான் சம்பாதித்த தஞ்சாவூரை உடனே இழந்துபோனான். விசயப்பூரில் இருக்கிற துலுக்காணர்களுடைய அரசாட்சிக்குட்பட்ட பெங்களூரிலே துணிவுகொண்டு வந்து அதிகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தவன் அவனை உடனே ஆதரித்தான். இந்த மித்திரர்கள், தஞ்சாவூருக்கு வந்து உடனே மதுரைத் தேசத்தினுடைய தண்டுகளைத் துரத்திவிட்டார்கள் உடனே தஞ்சாவூர் அதிகாரத்தை மேற்படி மராட்டியன் கைக்கொண்டு சொக்கநாதனுக்கு விரோதமாயச் செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லாமற் செய்தான். இந்த இராசாக்களுடனேதானே ஒன்றாய்க்கூடிக்கொண்டு சிவாசியென்கிறவனை வரவொட்டாமலத் தடுத்தார்கள் இது காரியங்களெல்லாம் நடந்தன. (௲௬௱௭௰௬)ம் வருடத்துச்கும (௲௬௱௮௰) வருடத்துக்கும இடையிலே போல வழக்கமாய்ச சொல்லிக்கொள்ளப்பட்டது. நாங்கள் எழுதிக்கொண்டு வரப்பட்ட சாதனங்களிற் கண்டபடிக்குச் சொக்கநாத நாயகனுடைய அதிகார காலத்துக்கு இது சரிபட்டிருக்கிறதாகவும், மேற்படி சொக்கநாதனுடைய அதிகாரமானது (௲௬௱௮௬) வருடத்திலேயோ (௲௬௱௮௭)ம வருடத்திலேயோ முடிந்துபோனதாகவும் காணப்படுகின்றது. (இன்னும் வரும்)

Life of Mohammed.—மகமதுவின் சரித்திரம்

Reflections upon the extraordinary career of Mohammed—Description of his person

மேலைச் சஞ்சிகைகளிற் பிரசுரஞ் செய்த மகமதுவின் சரித்திரத்தைப் பற்றிய சில பிரதான கவனிப்புகள்.

உலகத்தில் எப்போவாகுதல் சீவித்தவர்களுக்குள்ளே நினைத்த காரியமனைத்திலும் அனுகூலத்தினால முடிதரிக்கப்பட்ட எத்தனாகிய மகமதுநபியினுடைய போக்குவரத்து நடையும் இம்மட்டோடே முடிந்தன பெருமைச் சிந்தை அகங்கார முதலிய துற்குணங்கள் இவரில் உண்டுபட்டதினால அரபியருக்குள்ளே வரவரக் கனத்திலும் பணத்திலுங் கதித்துச் சாகுமுன்னமே ஒரு பெரிய மார்க்கத்தை யாரம்பித்து ஒரு பெரிய இராச்சியத்தையும இஸ்தாப்பித்து, ரோமை இராச்சியத்தார் (௮௱) வருடக் காலத்துக்குள்ளே வெற்றிகொண்ட பட்டணங்களனைத்திலும மகமதுநபி அதிகங் குறைந்த (௮௰) வருடக காலத்துக்குள்ளே தான கைப்பற்றின பட்டணங்கள் மிகுதியாய் இருந்தன. ஆனாலும் இவர் நடத்திப் பரப்பி வந்த மதாசார ஒழுங்கையும நடையையும் பார்க்கும்பொழுது அதிகம் விமரிசையுகொள்ளவேண்டியிருக்கின்றன. ஏனென்றால இவரொரு அற்பன ஆளாயிருக்கக்கொள்ள இவர் ஆரம்பித்தியற்றி வந்த மேலான காரியங்களைப் பார்க்கும்பொழுது ஆண்டவனதானே இதைச் செய்து நடத்திவந்தாரென்று நாங்கள் நிர்க்கவேண்டியது.

மகமது நபியைப் பற்றிய சீவிய சரித்திரத்தின்படி அவரொரு நடுராசியான ஆளாயிருந்தாரென்றும, சடலமடங்கலும்சகபோகத்துக்குச் செம்மையடாக்கிருந்ததென்றும், தலை மிகப் பெரிதாயிருந்தாலும் அழகுள்ளதென்றும், உரோமங்கள் அனைத்தும மெத்த அழுத்தமுங் கருமையுமுள்ளதென்றும், அப்படியேகண்ணு

ங்கருமையுள்ளதென்றும், இன்னும் அவர் சாகிற தறுவாயிலே அவர் வயதுசென்றவராய்ச் செத்தாரென்றொருவருஞ் சொல்லக்கூடாத அவ்வளவு அவருடைய சரீரம் மிகவும் உரத்துத் தடித்ததாயிருந்ததென்றும், கதுப்புகள் மெத்த அகன்றதும் நெற்றி நடித்ததுமாயிருந்ததென்றும், நிமைகள் நீண்டதும் அழுத்தமுள்ளதுமாயிருந்ததென்றும், இவைகட்கிடை ஒருநாமயிருந்ததினாலே அவரெப்போவாகுதல் முனிவுகொள்ளும்பொழுது அவருடைய கைநாடி நரம்பு எப்போதுமியல்பாயடிக்கிறதைப் பார்க்கிலும் மெத்தச் சுறுக்காய்ப் படபடென்றடிக்குமென்றும், மூக்குச் சற்றே நீண்டுவாயகன்று நீக்கற் பற்களுமாயிருந்தனவென்றும், நீக்கலாயிருந்தாலுமெல்லாம் ஒழுங்காயமுளைத்திருந்தனவென்றுங் காணப்படுகின்றது. அவரெப்போவாகுதல் சிரிக்கும்பொழுது அவருடைய பற்களெல்லாம் முத்துமாலை கோத்ததுபோற் காணப்பட்டன. இன்னும் அவர் வரவரப் பிற்காலங்களிலே மெத்தப் பூதித்தவரானார். அவரெப்பொழுதுந் தன் சரீர சௌக்கியாரோக்கியத்துக்காக வெளியில் வெளிக்கிட்டுலாத்தி மெத்த ஆசாரமுள்ளவராயுமிருந்தார். மகமதுநபி மெத்தப் புத்திவானென்றும், பத்திவானென்றும் நீதியுள்ளவரென்றும், தயாளகுணமுள்ளவரென்றும், பதமையுள்ளவரென்றும், அவரைப் பின்பற்றி அவருக்குத் தொழும்பு செய்துவந்தவர்கள் அவரைப்பற்றி அளவுக்கு மிஞ்சிப் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறார்கள். அவருடைய தருமக் குணத்தைப் பார்த்தால் அவர் தமது சமாசாரத்துக்குப் போதுமான பணம் வீட்டில் வைத்துச் செலவழித்து மிச்சமானவைகளை ஆதுலர்க்களிப்பது மாத்திரமல்ல தான் சாப்பிடுஞ் சாப்பாட்டில் ஒரு பங்கையும் வறியவர்களுக்கென்றே கொடுத்துவிடுவாராம். இதெல்லாம் ஒருவேளை உண்மையாயிருக்கக்கூடும். ஆனாலும் இவையெல்லாவற்றையும் ஏதாவொரு குறித்த நோக்கத்துக்காகச் செய்து வரவுங் கூடும். ஆகையினாலே பட்சமாகவுந் தயவாகவுஞ் செய்கிற செய்கைக்கும் தந்நயம்பற்றி மனமொன்று வாக்கொன்றாய்ச் செய்கிற செய்கைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை அறிந்துகொள்வது மெத்தத் தேண்டிப்பாயிருக்கின்றது. அல்லாமலும் ஒரு தத்துவ பராக்கிரமசாலி ஒவ்வொரு காரியங்களையும் ஒன்றோடொன்றிசையப்பண்ணிக்கொள்ளவுங் கூடும். பெருமைச் சிந்தை சிலவேளைகளிற் பணவாசையை யடக்கிப்போடுகின்றது. நேசம் அல்லது அன்பு இவ்விரண்டையும் அடக்கி ஆளுகின்றது. ஒரு மனிதன் நீதியுள்ளவனாயுந் தயாளகுணமுள்ளவனாயுமிருந்து ஒரு பரிசுத்தவானுடைய செய்கையைப் போற் செய்யவுங்கூடும். இப்படியெல்லாஞ் செய்வது தானொரு தீர்க்கதரிசிக்குரித்தான இலட்சணங்களையும் ஒரு இராசனுக்குரித்தான தத்துவத்தையுமடைந்துகொள்ளுகிற நோக்கமேயல்லாமல் மற்றும்படியல்ல. ஆனாலும் மகமதுநபியினுடைய எண்ணங்களுங், குணங்களுங், குறிகளுஞ், செய்கைகளும் போதியபடி மேலானவைகளாயிருந்தனவென்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. இன்னும் இந்த எத்தனுடைய மகமதுவைப் பற்றி எழுதின கிறீஸ்தவர்கள் அவரைப் பற்றி வீணயோசமான இல்லாக் காரியங்களை உண்டென்று ரூபித்தெழுதினார்களென்று நாங்கள் கொஞ்சமெனினும் எண்ணங்கொள்ளுகிறதில்லை. இஸ்லாமதத்தையும் அத்தை எடுத்துத் தொடுத்துக் கட்டின மகமதுவின் சரித்திர உண்மைகளையும் நாம் பார்க்கும்பொழுது இவர் முன்னே சற்றே புகழப்படத்தக்கும் புண்ணிய இலட்சணங்களையுடையவராயிருந்தும், இவருக்கு வயதுபோகப்போக அவ்விலட்சணங்களெல்லாம் அவரைவிட்டகன்று அப்பாற் பாய்ந்தோடி ஒழித்து மறைந்து புகுந்துவிட்டன. ஏனென்றால், அவர் தத்துவ பராக்கிரமத்தில் எவ்வளவுதிரப்பட்டாரோ அவ்வளவுக்கதிகமாக அவருடைய நனமாக்கமுதலிய சனமார்க்க நடைகளும் வரவரக் குன்றிப்போயின.

Abridgement of Good's Book of Nature.

கூட்டேன்பவாசெய்த பிரபஞ்சநூல்.

௨ம் பிரிவு ௫ம் அதிகாரம்.

(சிற்றறிவு, புலனுகர்ச்சி, பேரறிவு)

௧. சிற்றறிவாவது சீவாங்கபடைப்புகட்பொழுது அல்லது பின்னாலாகவேண்டிய பரிணுக்கியற்றப்பட்ட சில சுபாவதத்துவங்களின் சேட்டையினாலாகுமதின் தொழிலாமென்றும், பேரறிவாவது மனமுள்ளசிவனுக் கம்முகார்திரத்துக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாய்க் கற்றறிந்த தத்துவங்களின் சேட்டையினாலுண்டாகுமதின்தொழிலாமென்றும் மேலைச்சஞ்சிகைகளிலொன்றிற் காட்டினோம்.

௨. சிற்றறிவும், புலனுகர்ச்சியும், பேரறிவும் விசேடித்தபிரகாரமாய ஒன்றுக்கொன்று விகற்பமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. இவை மனிதரிற் காண்கும் பிரகாரமாயொருமிக்கக் கூடியிருப்பதுமுண்டு. சிற்றறிவும், புலனுகர்ச்சியும் அநேகமிருகங்களிற் காணப்படுகிறதுபோல வொற்றுமைப்பட்டிருப்பதுமுண்டு. அல்லது தாபரங்களிலுள்ள பிரகாரமாய்த் தனிச்சிற்றறிவு சீவியத்துக்கவசியமான சகலதொழில்களையுமியற்றுவதுமுண்டு.

௩. திண்மைக்கவர்ச்சி சீவாங்கமற்றபதார்த்தத்தின் சாதாரண பிரமாணமாயிருப்பது போலச் சிற்றறிவு சீவாங்கபதார்த்தத்துக்கெல்லாம் பொதுப்பிரமாணமாயிருக்கின்றது. ஆனாலும் புலனுகாச்சியும், பேரறிவும், நரம்பு, மூளைமுதலிய கருவிகளில்லாமலிருக்கக் காணப்படுகிறதில்லை. சிலவேளையில் றேசைப்புட்பம், நிசாகந்திக்குருவிகள் அன்புகொள்ளுகின்றனவென்று சிலர் சொல்லிக்கொள்வதுண்டு. ஆனால், இது மதியீனமானவெண்ணம். ஏனென்றால், ஒரு பனிக்கட்டியைப்போலத்தானே றேசைப்புட்பமுமுணர்த்தியற்றதாயிருக்கின்றது.

௪. தாபரங்களுக்கு அன்பும் ஒத்தவெண்ணமும், உணர்ச்சியுமிருக்கின்றனவென்று சொல்லுங் கோட்பாடுமுழுதும் விருதாக்காரியமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் பேரறிவுண்டென்று சொல்லுகிறவனெவனும் அத்தை ஒழித்துவிடவேண்டியது. தாபரங்களுக்கு யாதொருவிதமான உணர்ச்சியல்லது புலனறிவுண்டென்பதற்குத் திட்டாந்தமாக யாதொன்றையுங் காணோம். அவைகள் தனிச்சிற்றறிவின் பிரமாணத்தினால் மாத்திரம் இயக்கப்பட்டாண்டுகொள்ளப்படுகின்றன. இப்பிரமாணங்களும் அவைகளைக் காத்துக்கொள்ளுகிறதற்கும் பூரணப்படுத்திக் கொள்ளுகிறதற்கும் அவைகள் போதுமானவைகளாயிருக்கின்றன.

௫. அப்படியிருந்தும், தனிச்சிற்றறிவு அதிசயிக்கப்படத்தக்க விதமாய உதாரணப்பட்டிருப்பதைத் தாபரங்களுக்குட் பலமுறையுங் காணப்படுகிறது மெய்தான. கொனவுலூலஸ் அல்லது ஓாவகை அவரைக்கொடியிடப்புறமாயல்லது கிழப்புறமாய் நின்று தேடிப்பக்கமாய்வந்து மேற்றிசையிற்படாந்து சுருண்டுகொள்ளும். ஆணிசக்கின், கொப்ளன்றசெடிகள் இவற்றின்குழாமுறு மெதாத்திசையை நோக்கிப்படருகின்றன. இவ்வகைவிகற்பங்களின் காரணங்களை ஆர் விளங்கப்பண்ணுவான?

௬. விலங்கினங்களிலத் தனித்தனிச்சிற்றறிவு இவ்விதமான விகற்பமுள்ளதாயிருக்கின்றதாகக் காணுகிறோம். அதன்காரணமின்னதென வெளிப்படுத்த எங்களாற் கூடும். எப்படியெனில், அணில வௌவௌவி என்ற இவ்விரண்டும், கசில என்ற கொட்டையில் மெத்தப்பிரியமாயிருக்கின்றன. ஆனாலிவ் விரண்டிலொவ்வொன்றும் அந்தக் கொட்டையை வெவ்வேறுவிதமாயத் துளைத்துப் பிழக்கின்றது. அணிலானது அந்தக் கொட்டையின் சிறுத்த நுனியைக் காந்தினபிறகு ஒரு பையன் தன் கத்தியினால் அதைப் பிழப்பதுபோலத் தனது முன் வாயப்பல்லினால் அந்தக் கொட்டையினோடை இரண்டாயப் பிளக்கின்றது. ஆனால் வௌவௌவியோ தனது பற்களாற கொட்டையிலோர் துவாரமிட்டு அதன வழியாய உட்பருப்பை யிழுத்தெடுத்துப்போடுகின்றது. இந்த அற்பனமிருகங்கள் கொண்டியற்றுங் கருவிகளாகிய பற்கள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாயிருக்கிறபடியால் இவைகட்குள்ள சிற்றறிவும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாயியற்றப்படுகின்றது. மிருகங்களினியல்பை நாமறிந்திருப்பதுபோலத் தாபரங்களினியல்பையும் அறிவோமேயானால் ஒருவேளை அவரை இனத்தைச் சார்ந்தகொடிகளென ஒரேபக்கத்துக்குத் திரும்பிப்படருகுதென்றும், கப்ளன்றசெடி அதற்கெதிர்ப்பக்கமாயேன திரும்பிப்படருகுதென்றும், நாம சொல்லக்கூடும்.

௭. கீழ்வகையைச்சார்ந்த முச்சட்சசீவிப்புழுக்கள் முதலியன உணர்ச்சி நரம்பாகுதல் மூளையாகுதல் உள்ளனவல்ல. இவைகளுந் தாபரங்களைப்போல, புலனுகர்ச்சி அறிவென்பவைகள் சற்றேனுமில்லனவாயிருக்கின்றனவென்று நம்புகிறதற்குப் போதிய அத்தாட்சியுண்டு. ஆனால் ஒரு மிருகத்துக்கு நரம்பிருக்கிறதை நாம் கண்டவுடனே அதற்குப் புலனுகர்ச்சியுமுண்டென்று நிச்சயமாய்க் குறிக்கலாம். அதற்கு மூளையிருந்தால் அதற்கு உணர்ச்சி அதிகம் விகற்பப்பட்டிருக்கும். இதைச் சிற்றறிவுடனிணைத்துப்பார்க்குமிடத்து அந்த விலங்கினியல்புக்குத்தகுந்த அளவாய்ப் பேரறிவும

காணப்படுகின்றது மனிதனில்மாத்திரமே இயபேரறிவு அவனுடைய நன்மை தீமைக்குரித்தான அறிவுககருவிகளுட னொற்றுமைப்பட்டிருக்கின்றது.

அ. சகலவிலங்கினங்களும் தங்கடங்களுணவை என்னவிதமாய்த் தின்கிறதாயிருந்தாலும முதலிலே இச்சிற்றறிவினாற்றனே ஏவிவிடப்படுகின்றன ஆட்டுக்குட்டி பாலகுடிக்கின்றது கோழிக்குஞ்சு பொறுக்கித்தின்கின்றது. குருவிக்குஞ்சு தனவாயைத் திறக்கின்றது. இந்த வழமையான விலங்கினங்கள் முதலிலே தஙகள் தாயையும அறியாதவைகளாயிருக்கின்றன அவைகளுடைய தாய்மாரை மாற்றிவிட்டாலுந் தங்கள் சொந்தத் தாயைபபோலே எடுத்துமாற்றிவிட்டதாயையும் பாவித்துக்கொள்ளும ஆனால அப்படி ஒரு கிழமை அலலது இரண்டுகிழமைக்குப்பின மாற்றத்துணிந்தாலு அது சரிப்படடுவராது ஏனெனறால, இவவளவுநாளைக்குள்ளே அவைகள் தங்களுருபில வளாசசியடைகிறது போல உணாச்சி அறிவுமவைகளிற்றோற்றிக்கொள்ளுகின்றது இவ்விதமாயதிகப்படுமுணர்ச்சியறிவு முதிர்ந்த சிற்றறிவுடனொன்றித்துக்கொள்ளுகின்றது. இவ்விதமாகவே, சொந்தக்கைத்தாயும பிள்ளையும் பிரிந்தகாலத்திலே சோர்வுகொள்ளுவார்கள்

(இன்னும வரும்.)

(The following article is the original of the foregoing)

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

Chap. v.] *Instinct, Sensation, & Intelligence* [Part II

1. In the last chapter we observed that instinct is the operation of the principle of organized life by the exercise of certain natural powers directed to the present or future good of the individual, while reason is the operation of the principle of intellectual life by the exercise of certain acquired powers, directed to the same end.

2. Instinct, feeling, and intelligence are all principles essentially different, they may all exist together, as in man, or instinct and feeling may be united as in most animals, or pure instinct, as in plants, may perform all the functions necessary to life.

3. Instinct is the common law of organized matter, as gravitation is of unorganized, but feeling and intelligence never appear to exist without appropriate organs, that is, the nerves and brain. We hear, sometimes, allusions to the loves of the rose and the nightingale, but it is a silly conceit—the rose has no more feeling than an icicle

4 The whole theory of the loves, sympathy, and sensibility of plants is a very absurd affair, and ought to be entirely discarded by every one professing to have reason There is not the least evidence that vegetables have feeling or perception of any kind They are guided and governed by the laws of simple instinct only, which are sufficient for their preservation and perfection

5. It is true, there are often in the vegetable kingdom examples of simple instinct, which seem marvellous The stalk of the convolvulus or the kidney bean always *twines* from the left or east by the south to the west; while the honeysuckle and the hop take a perfectly reverse direction Who can explain the cause of these differences?

6. We see instances of like differences in the simple instinct of animals, which we can explain. The squirrel and the field-mouse both like hazle-nuts, but each little animal opens his nut in a way of his own The squirrel, after rasping off the small end, splits the shell in two with his long fore-teeth, as a boy does with his knife, the mouse *nibbles* a hole with his teeth and draws the kernel through it. The instinct of these animals acts differently, because their instruments of action, their teeth, are not alike. If we knew the nature of plants as well as we do that of animals, perhaps we might tell the reason why the bean turns one way, and the hop the other way.

7. The lowest class of animals, such as the zoophytic worms, polype, and some others, have neither nerves nor brain, and we have the strongest reason for believing that they are as destitute of feeling and perception as plants. But as soon as we find an animal has nerves, we may be certain it has feeling when there is a brain, the feelings are more varied, and, united with instinct, a degree of intelligence, proportioned to the nature of the animal, appears. In man alone, this intelligence is united with the moral and reasoning faculties

8 Young animals of all kinds, in whatever way they take their food, are at first stimulated by instinct alone. The lamb sucks, the chicken picks, and the young bird gapes. These young animals do not at first know their mother, and if they are interchanged then, they are as satisfied with the foster-parent as the natural one But let the same interchange be attempted a week or fortnight afterwards, and it will not succeed. There has been a birth of feeling, as well as a growth of form, in the mean time; this growing feeling has united with the already mature instinct and the natural nurse and nursling will pine equally, if separated. [To be continued.]

கடிதங்கள்.

Hinduism Unmasked

(Continued from page 217)

THE NON-EXISTENCE OF MOUNT MERU

Skanda Purana—Andakosa Section

"Mount Meru which is situated in the centre of *Jambhu*, is in form like the fruit of the lotus Its height is 84,000 yojanas,* its depth in the earth 16,000, its breadth at the summit 32,000, and the base 16,000 It has 3 swelling cones (rising successively above) on the highest of which there are many peaks In midst of the Mt. Meru is *Manovathy*, the city of *Bramah*, to the west of this is *Vicundum*, where *Hari* or *Vishnu* dwells, on the north-east is *Asovathy*, the abode of *Paramaswara* (Siva) At the eight points N E. S W etc. are the cities where Indren and the rest of the celestial regents reside"

Mt Meru and its appendages seem to be the ponderous subject of a great many Puranas. It is said that two liars once agreed to tell each a lie, and see which of them could excel the other One of them said that he drove a nail into the moon and rivited it. The other said that he went and pulled it out from the other side when it was thus rivited If these liars had lived in the days of the authors of the Mt Meru legend, it would seem probable from their most profound skill of inventing falsehoods, that these liars would gladly wish to be schooled by them The two lies before referred to bear no comparison with that of Mt Meru I hope in the following remarks to make this appear

The mountain is said to be in the unnatural position of standing upon its vertex, and instead of being composed of

* A yojana is equal to 182 miles according to the table.

the usual substance, it is represented to be of pure gold. Its magnitude is 1,527,250 miles in height. This compared with the real magnitude of the earth, makes it 190 times larger than its diameter The position of such a mountain then on the earth would be similar to that of a tall palmyra tree, standing upon a palmyra fruit But the Mount being represented to be in the form of an inverted cone, whose breadth at the summit is 581,818 miles, the flattened edge at the top will overshadow the earth and extend all round to the distance of 286,909 miles beyond the circumscribing limit of the terrestrial sphere This would be similar to a large umbrella, shadowing a mustard seed (the umbrella representing the mountain and the mustard seed the earth.) Again the diameter at the base being 290,909 miles, and its depth of a like dimension, the magnitude of the earth is by far too small for the location of such an enormous mountain

No Hindu is perhaps able to reconcile the position of Ceylon as an Island, with the Puranic description of the seven islands and seas* Is it within or without the *Jambhu Dwipa*? For arguments' sake we will suppose it to be in the middle of the *Jambhu Dwipa*. Then according to the Puranic description, the earth being flat, and Ceylon being at the distance of 50,000 yojanas south of Mt Meru, and the mountain being 84,000 yojana's height, it should (by the principles of Trigonometry) appear to us under an angle of about 60° Let us now take the most liberal supposition of the case, and take it for granted that Ceylon is situated at the farthest extremity of the *Jambhu Dwipa*, that is at the distance of 100,000 yojanas, then Mt. Meru must appear to us under an angle of 40°. Now is this a fact? Do we see such a mountain on the north? This argument is satisfactory and conclusive to any Hindu that understands the rudiments of Trigonometry, though ignorant of European literature and science I do not wish to notice in this place the appendages of *Mt Meru*, because the existence of Mt Meru itself is satisfactorily refuted, and my heathen friends, I think, would not care for the appendages, if the Mount is struck off in the spirit of the proverb "*If the Brahmin is lost, what is his lock of hair worth?*"

The celebrated Mt. Meru then is a creature of mere imagination existing only in the whimsical notions that floated in the brain of the poet, when labouring under a mental delirium, the shadow of a wakeful dream—an ideal creation, and notwithstanding its magnitude of yojanas, it produces less sensation, than vacuum and weighs less than an immaterial atom.

Finally, my dear Hindu friends, shall we in the light of this subject call Skanda Purana a piece of God's revelation, or receive Hinduism which sets forth Mt. Meru, as a religion given by God for the salvation of mankind? What shall we say of our ancient doctors? How base, dishonest, and hollow-hearted they must have been to palm such falsehood upon us their posterity! How fiendish is it when we consider that all things on it form a part of the all-important subject where the salvation or the loss of souls is at stake Shall we shrink back from beholding TRUTH when it breaks upon us with its smiling, vivifying rays? Why should we love the darkness and prefer to be covered by it rather than to come into the light? Blessed be the name of God who has sent his heralds of truth to our benighted country and may that BOOK which is the book of books, the BIBLE—be a light unto our path and a lamp unto our feet during our pilgrimage in this valley of ignorance and sin, and may that Saviour which it sets forth be manifested to our souls with all his glories to redeem us to be partakers of the grace and immortality which he brought to light

Batticotta Seminary 8th Oct 1842 Robert Adair

* Vide "Morning Star" No. 15. page 216.

(A question on Medicine)

ஸ்ரீ, ஸ்ரீ மைனத் துரையவர்களுக்கு வந்தனம்.

வைத்தியத்திலோர் வினா வினவுகின்றேன் [illegible]வெனில், மிகத்தெளிவெய்திய தவத்தருளுத்தம அகஸ்தியமுனியருள் வைத்தியமனூற்றில "கொன்னெடாதசநாடிதன்னின் மூன்று கூறுவேனிடைசுழுனைபிங்கலைதானென்றும்- வின்னெடா விடைகலைதா[illegible]மொழிமிகுந்தகாலங் குட்டத்திருந்தேயறிக்- [illegible]ன்னெடா [illegible]ன் மாறிபோடிக் கபாலவரைதனின்முட்டி மார்பிற்பாய்ந்து— தன்னெடாவலதுகரம்பிங்கலைதானோடுந் தனித்தவிடையிடதுகரஞ் சாருந்தானே"-எனவும், "சாருமெடாசுழுமுனைதானடுமையத்திற்றுவிரன்மூன்றுலேதாக்கிப்பாரு-பேருமெடாவிடையதுதான் வாதமாச்சுப்பிங்கலைதான் பித்தமெடாபேணிப்பாரு-சேருமெடாசுழுமுனைதானையதாச்சுச் செப்புகிறேன் றசவாய்வின்மூன்றவாயு-ஆருமெடாவாதபித்தசேஷ்மத்திறோடு மொன்றுகச் சேர்ந்திருக்கவுரைக்கிறேனே"-எனவுமிருக்கின்றன இவைகளில் வாதபித்தங்கள் இருகாலங் குட்டங்களிருந்துண்டாய்க் கண்டத்தில்வந்து மாறிபோடிச்சிரசின்முட்டி மார்பிலேபாய்ந்து வலதுகையிற் பித்தநாடியும் இடதுகையில் வாதநாடியும் போகுதென்றும், சேட்டுமநாடி நடுவிற்போகுதென்றுஞ்சொல்லியிருக்க ஆயிரத்தஞ்னூற்றில் "நாமப்பாகண்டுசொனனேன் கரமபொன்றிலுடி மூனறே" எனச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் வாதபித்தசேட்டுமங்கள் முன்காட்டிய விருசெய்யுட்களின்படி தனிதனி போயினவென்றால பின்காட்டிய செய்யுளினபடி ஒரு கரமபில அந்நாடிகள் மூன்றும் நிற்கின்றனவென்று எப்படிச் சொல்லலாம். வைத்தியர் ஒருகையிற் பிடித்து மூனறுநாடியும் பாரத்தறிவதெப்படி?

இது என சிற்றறிவிற்குத் தோன்றுமையால் வாகட சாஸ்திரத்தை முற்றுணர்ந்த பெரியோர் இதிற் பிழையிருந்தாற் பொறுத்து நலவிடையெழுதுமபடி மன்றுகிறேன

உடுப்பிட்டிபள்ளிக்கூடம். ௬௮௱௪௨ ஆ
ஐப்பசி ௴ ௮ ௳ } ஓர்மாணுக்கன்.

Answer to a question on Tamil Grammar in the last No

அஞ்ஞானவிருளிரிய—மெய்ஞ்ஞானவொளிவிரிய
எஞ்ஞான்றுமுதயதாரகையை—விஞ்ஞாதஞ்செய்கின்ற
துரையவர்களே,

தங்களுதயதாரகை, ௨ம். புத்தகம். ௰௬ஞ் சஞ்சிகை, உ௱௩௨ம் பக்கத்தில "நிகண்டு சூடாமணி மதூகம்பூரேரே" என்னும்பாட்டின் பொருள ஸ்ரீ, ஸ்ரீ. வேதகிரிமுதலியார் அவர்களை வினவிய யாழ்ப்பாணமாணாக்கருக்கு நான் பின்னுலெழுதும் விடையையும அதனோடு சோநத வினாவையுந் தயவுபண்ணி உமது சஞ்சிகையிற் பிரசுரஞ்செய்யுமபடி மன்றுகிறேன.

விடை.

மாணாக்கரே,

நீரிப்படி வீண்கேள்வியைக் கேட்டதென்ன? சதுரகராதி வாழ்த்துமாலையில் "நிகண்டு சூடாமணி மதூகம்பூரேரே, யகராதி சர்க்கரைமுனைகுக-புகைகொலவர்- வீதியினிற் குவிலைகூறனோர் பிங்கலையு-மோதிவாகரம முரிச்சொலும" எனவிருக்க ஈற்றடி "ஒதிவாவாகரமும்உரிச்சொலும" எனவிருககுதென்று நீரசொன்னதேன்? மனதிலுமடமை யுள்ளீரா!-கற்றோரையுள்ளீரா-"ஒதிவாகரம முரிச்சொலும" என்பதின சீர்களைப பிரிககிறேன் காண்பீராக. ஒதிவாக, கூவிளங்காய்-ரம்முரிச்சொ, கூவிளங்காய்-லும், நாள்-மாணாக்கரே இதைக் கண்டுதேறும. இதுசரியென்று உமது மனமே கூறும் இனிமற் கேள்விகேட்கத் துணிந்தால யானகேட்கிறது போற் கேட்பீராக

வினா.

மேற்குறித்த சதுரகராதி வாழ்த்துமாலையில், ௮ங். கவி "பன்னிரண்டு தொகுதியாரமல பண்ணபின்- பின்னமொழி இக்கவியித்தருண- மனைபய-னென்றெண்ணி யெங்காதெடுக்கவகராதி-நின்றளித்தார் வீரமுனி" இதில் முதலடி இலக்கணங்களுக்குச் சரியா? யங்ங், கவியில மூன்றுமடியாகிய "பாவலர்க்குமாவதுறப்

பாடப் பிரசங்கிக்க" என்பதின் சிர்பிரிப்பசெப்படி? எங், கவியில "கோர்த்து" என்ற சொலலின்பகுதியாது?
உடுப்பிட்டிபள்ளிக்கூடம், திருவாசகம் ஆ இப்படிக்கு
ஐப்பசி மீ லர் தி. முருகேசர் சந்திரசேகரன்.

PARRIAN CASTE.

To the Editor of the Morning Star

SIR,

I shall feel much obliged by your giving place to the following, in a corner of your valuable paper, should it meet with your kind approbation.

Parri, literally speaking, signifies sound, and Parrian (not Pariah) the person who beats Tom Tom; whereas, I have often observed it made use of by Gentlemen, and others, as epithets, such as, *Parriah dogs, cocks*, &c It is very probable they have adopted the term, (and that without any just foundation) from its being applied to the lowest Caste in India; but at the same time, they do not consider, that while there exist *Parriah dogs*, there ought also to be dogs for all the Castes to distinguish them in like manner Your judicious readers will now see, that the word *Parriah* has thus been misapplied, and therefore I hope they will discontinue the use of such expressions. I have a great deal more to say on the subject, but unwilling to be prolix, I shall make an end of it, and proceed to offer some remarks in favour of *Parrians* as they are a class of people who experience very undeserved treatment.

When the English landed at Madras in 1628, it was the *Parrians* that were hospitable to them in preparing food, and affording that assistance which was so essentially necessary in a foreign land; in short, they were faithful domestics both in field and garrison Though such obligations are due to the *Parrians*, the Gentlemen of the Madras Presidency seem quite unconcerned as to whether they deserve better stations than those of butlers, Dubashes, cooks, &c nor do I know what good reason there can be that Gentlemen, high in office, allow such appointments, as Sheristadars, Moonsiffs, Writers, Tassildars, &c to Brahmins, Moodelliars, Pillays, and Naecks, &c who in former days, fled at the very sight of the Europeans, and were not of any use whatever to them. On the contrary, now-a-days, these high caste Natives have ingratiated themselves by various theories with the European Gentlemen, insomuch, that the *Parrians* (the original Indian companions of Europeans) are not suffered to mount a step higher than cutler, which is certainly very unjust and heart-rending to the class of persons alluded to

The object I have in view in writing this, is merely to give your numerous readers some idea of the *Parrians*, in order that the term may be more universally understood.

Dindigul 10th September 1842

Your Most obedient servant,
M. ANTHONY, *School Boy*.

விளம்பரப் பத்திரிகை.

(A pretended miracle-worker exposed)

அட்டாவதான விதிகளை அறியாமல அட்டாவதானியென்றொரு பட்டங்கட்டிக்கொண்ட தியாகராயனென்னும் ஒரு தந்திரக்காரன போன வருடத்தில் மதுரைக் கோவிலில அட்டாவதானஞ் செய்தபொழுது கோவிலதிபதிகள் தமிழ்ப்புலவர் வேதகிரி முதலியாரைப் பார்த்து இவன்அவதானத்தைச் சோதியுமென்றார்கள் முதலியார் சோதிக்கையில், அவன் இலக்கணவிலக்கியந்தெரியாது நான் சுப்பிரமணியர் வரப்பிரசாதத்தினுலே அவதானஞ் செய்து வருகிறேனென்றான். அதற்கு முதலியார வரப்பிரசாதமென்றது பொய் அவதானத்துக்கு விதியிருக்கின்றது மெய்யென்று அவனை மறுத்துச்சில சாட்சி காட்டினார். அங்கிருந்த யாவருமெய்தானென்று சொன்னார்கள்

இவ்வருடத்தில் அந்தத் தியாகராயனெனகிறவன் திண்டுக்கல்லில் மகா கன சிரஸ்தார் வெங்கிடராயரவர்கள் வீட்டில வந்து அவதானஞ் செய்து பரிசுபெற்றுக்கொண்டு சுப்பிரமணியர் வலலமையினுலும் பரதேவதை வலலமையினுலும் அவதானஞ்செய்கிறேனென்று ஊர்ச் சனங்களை வஞ்சித்துச் சொன்னதுமலலாமல் கண்ணுடிக்குள்ளே எந்தத் தேவதையைக் காட்டவேண்டுமோ அந்தத் தேவதைகளையெலலாங் காட்டுவேனென்று பலரும் அறியும்படிக்குச் சொல்லி அவதானத்திலே தன்போலும் வல்லவர்களில்லையென்று பெருமைபாராட்டினான். அதுகண்டு,

தமிழ்ப் புலவர் வேதகிரி முதலியார் மாணுக்கர் ஆறுமுகக்கவிராயரானவர் மகா கனம்பொருந்திய இலாரனிசையரவர்கள் வீட்டிலே ஐயரவர்கள் முன்பாகவும், மகா கனம்பொருந்திய கிறேனையரவர்கள் முன்பாகவும் மற்றும் பிரபுகள் முன்பாகவும அட்டாவதானஞ்செயது இது தேவ வல்லமையல்ல சூத்திர விதிப்படி செய்கிறதென்றார். அதைக் கண்ட சனங்கள் யாவரும் மெய்யென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். அனறியுந் தியாகராயன் அவதானத்தைப் பார்க்கிலும் ஆறுமுககவிராயர் அவதானம் அதிகமென்று மெய்ச்சிக்கொண்டாகள். இதைக் கேள்விப்பட்ட மகா கனம்பொருந்திய (W Elliot, Esq) கலேக்கட்டா உலலியம் எலலியெட்துரையவர்கள் தமது கச்சேரி வாசலிலே அந்தத் தியாகராயனை வரவழைத்து மகா ஸ்ரீ ஸ்ரீ கமாருபு சேர்துரையவாகளையும், மகா ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. இலாரனிசையரவர்களையும மகா ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. கிறேனையரவர்களையும, சில துரைச்சாணிகளையும், பல பிரபுக்களையும் மகா ஸ்ரீ ஸ்ரீ சிரஸ்தாரவெங்கிடராயரவர்கள் முதலான கச்சேரி உத்தியோகஸ்தர்களையும ஊரச் சனங்கள் சற்றேறக்குறைய இரண்டாயிரம்பேர்களையுங் கூட்டமாகக் கூட்டி அட்டாவதானஞ் செய்யும்படி கட்டளையிட்டார் அவதானம் நடந்து வருகையில இராயரவர்கள் வேதகிரிமுதலியாரைக்கொண்டு சில கேள்விகேட்கச் சொனனூர்கள் முதலியார் கேட்ட கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லத் தெரியாதெனறான். பின்பு முதலியார் மாணுகா எழுந்து இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கேட்டபொழுது, அவன சொனனது இலக்கணமறியேன உலக்கடமறிவேனெனறான் அதன் பின்பு சென்னை பட்டினத்தைச் சேர்ந்த பையனூர் ம. ஸ்ரீ ஸ்ரீ. சிதம்பரமுதலியாரவர்கள் எழுந்து அவதானியைப பார்த்துச் சுபபிரமணியகடாட்சமுள்ள நீ இபபொழுது சொல்லலாமே என்றார். இலக்கணவிலக்கியமபடிக்கவிலலையென்றான். மறுபடி, ம ஸ்ரீ ஸ்ரீ. சுருங்கு உபதேசியாரவர்களும, ம ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ உபாத்தியாரவாகளும கலவணிலைக்குங் கணக்கை விளுவினாகள் அதுவுந தெரியாதென்றான. அட்டாவதானத்திலிக்கலவணியுமொனறலலவாவென்றதற்கு ஒன்றுந்தெரியாதென்றான் அவன அவதான தந்திரஞ் சொலலுகிறேம் கடலும் நெலலும வேறுள்வைத்தெண்ணிச் சொனனான் சொற்கட்டானசதுரங்கம கிட்டாக வைத்தாடினான் பழைய பாடலப் பெயர்களை மாற்றி வேறு பெயாகளை வைத்துச் சொன்னான. இந்தத் தந்திரங்களைச் சனங்கள் அறியாமல முனபு தேவனை செயலாலே செய்தானென்று நினைத்துப் பினபு பித்தலாட்டமெனறு பலருங் கணடாாகள் இவன முனனம் அவதானஞ் செய்தவாகள் பேரைக கெடுக்க ஏற்பட்டான. இவனுடைய தந்திரங்களை உலகத்திலுள்ள பேயர்களெலவருமறிந்து எச்சரிக்கைபட்டுங்கள் இப்படியே அஞ்ஞானத்தாருக்குள் அநேகர் சனங்களை மோசப்படுத்தத் தந்திரங்களைச்செயது உலகத்தை வஞ்சித்துவருகிறார்கள். ஆனதால எவ்விதமான காரியங்களையுந் தங்கள் தங்கள் சுய புத்தியினுலே ஆராய்ந்து சோதித்தால தந்திரங்களை இலேசாய் அறிந்து சத்தியமாகிய கல்வழியினைதென்று தோன்றச் செய்யும்.

(Answer to an inquiry on Grammatical Tenses in No. 19)

கனம்பொருந்திய உதயதாரகை முகாமைத்துரை அவர்களுக்குச்சாநததமும் வந்தனமுமுந்துதும்.

ஓய, இயாழ்ப்பாணக்கச்சேரி இலக்கண நுட்பவிசாரணைகாரனே, காலத்தைப்பற்றி நீா கடாவிய கடா மிகுதியினமையும் வெகுவன்மையும பலவன்மையுஞ் சிலவுன்மையுமானது ஆனால் இப படிப்பட்ட சிஞ்சித்துவமான கேள்வி இலககணநுட்ப விசாரணை

காரணப்போற்பட்டவர்களுக்குத் தகுந்ததல்ல "என்ன"மெனனுமொழி முக்காலங்களிலும் வருமென்று அவ்விலக்கணி சொன்னது சரியே சரி, இதற்காக்கும் அவரை இலக்கணியென்பது, அப்படிச்சொல்லவும பெறும்.

"கைக்கூலி வாங்குகிறதற்கென்ன" மென்றதுங் "கைக்கூலி வாங்கினதைக்கண்டேன்"என்றதும் இலக்கணமுறையிற்கருத்துக்கள் தான், அல்லவென வெம்மாலாகாது (ஆனால அவ்விரண்டும் ஒரேகருத்தைக்கொள்ளுமெனப போகாது, அல்லவெனில் அவற்குச்சிறியநீராய்விடும், அப்பவுமேற்கமாட்டாரோ, மாட்டாராயிற் றமதுகோலைநாட்டட்டும, நாட்டில நியாயங்காட்டட்டும் காட்டில விதி நீட்டட்டும) இலக்கணச் சாட்சியுந் தேவையில்லையே, இடைக்கணத்திற்கினமுண்டென்பதைக்கொள்ளாற்குப்போல இவற்கும இதில் மயக்காமோ, நன்றுயிற்று, சபாசு இவர்திறம இவவளவோ, படியாதபெண்களும் இதற்குச்சாட்சி சொல்லக்கூடியதாயிருக்க நீரிலக்கணிகளுக்கென அபயமிட்டீரா? அவர்தான ஒரு இலக்கணியெனறு பயந்தீரோ, அவர் திறம் இதிற்காணுதோ, காணுமாயினினிப்பேணுரோ, "வாங்கவென்ன" மென்றதும் "வாஙகினதைக்கண்டே" னென்றதும் ஒருக்காலுமொரே கருத்திலேவராது. அப்படி அல்லவென்பவர்களும் அவரை அறியாதவர்களாக்கும, ஆனால இலக்கணிகள் இன்னுஞ் சொலலட்டும.

இப்படிக்கு
௲அ௱சஉ ஆ ௰ தீ ஐப்பசி மீ   யாழ்ப்பாண மாணுக்கன்.

உதயதாரகைப்பத்திரத்தின் எடிற்றர் அவர்களுக்கு.

ஐயாவே,

இதனடியிற்காண்கிற கடிதத்தைத் தயவுபண்ணித் தங்கள் மறு பத்திரிகையிற் பிரசித்தபபணணுமபடி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன

தாங்கள் புரட்டாதி மீ முதற்திகதி பிரசித்தபபடுத்திய பத்திரிகையை வாசித்தபொழுது அதில் நூதனக கதையெனறோ பொயயாங்கமான கதை பிரசித்தபபடுத்தியிருக்கிறதால மிகவே துக்கிககிறேன, ஏனெனில, எந்தபபுத்தகத்தில் அலலது எந்த அதிகாரத்தில அந்தவிதமாகச் சொலலியிருந்தது நான நமபுகிற விதத்துக்கு பாவசஙகீர்த்தனங் கேட்பேனென்ற அந்ததேற்செல், என்கிற ரோமானு குருவானவர் அலலது பணங் கொடுப்பேனென்ற துரைமகன் உதயதாரகைபபத்திரத்துககு எழுதினதோ ஐயோ ஏனிப்படி மெயயான திருச்சபையைப பழிககவேண்டும. ரோமானு வேதத்தின் உண்மையை நீங்கள்அறியாதே போகில அதைப் படித்தறிய வேண்டாமோ? மேலும, யோவான ௨௰ அதிகாரம் ௨௫ சுலோபத்தில் கிறிஸ்துநாதர் திருவுளம்பற்றினபடி, ரோமானு வேதக்குருமாா பாவசஙகீர்த்தனங் கேட்கவும பாவங்களைமன்னிக்கவும், கிறிஸ்துநாதராலத் தத்துவமடைந்திருக்கிறதை நீங்கள் அறியீர்களோ?

ஆனால கிறிஸ்து பிறந்த அஞ்ஞூறும் வருஷம் ரோமானுவேதத்திலிருந்து, பினனத்தை மறுதலித்ததுப் புறற்றெஸ்றுன்றெனனும மதத்தை உண்டுபண்ணின லூத்தேரெனகிற குரு அலலது அநத மதத்தைநடப்பிககிற குருக்களுக்குக்கிறிஸ்துநாதா எந்தக்காலத்திலென்கிலும பாவ உச்சாரணங் கேட்கவும பாவங்களை மனனிககவும் உத்தாரங் கொடுககவிலலையென்று ஆருமறிவாாகள். அதேனென்றால புறரொஸ்றுனறுவேதம மெய்யான திருச்சவையுமலல,எந்தக்காலத்திலென்கிலும் கிறிஸ்துநாதரால உண்டுபண்ணப்பட்டதுமலல, நான நமபுகிறவிதத்துக்கு உதயதாரகைப பத்திரத்தின் எடிற்றர் புறற்றெஸ்றுணடுமதத்தைஉணமையெனறெண்ணிமெய்யான ரோமானு வேதத்தைப் பழித்ததாயிருக்கும ஆனால அப்படி அவர் எண்ணுவாராகில கிறிஸ்துநாதரால எந்தககாலத்திலேபுறறெஸ்றுணடு மதமுண்டுபணணப்படடதெனறு தேவவாக்குபபுஸ்தகத்தின உணமையைக்கொணடு இநதப் பத்திரிகைவழியாய் எனககு எணபிககுமபடி கேட்டுககொள்ளுகிறேன்

கொழும்பு புரட்டாதி மீ ௨௫ தீ   இப்படிக்கு
௲அ௱சஉ ஆ   ஓர்சொபஸிகைறபர்
C S, R C

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

தெற்சல் என்ற துரையையும், பாவம்விற்றுப் பணம் வாங்கிவந்த ரோம ஏகாங்கியையும பற்றிச் சொலலிய சரித்திரத்தைச் சேஐவாவென்ற ஊரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதசால பயிலிடத்துக்கு முதலாளியாயிருந்த கனம்பொருந்திய ஆவுக்கினியென்னுங் குருவானவர் செயத "சமயானுசிரத்தேற்ற விளக்கம்" என்ற புத்தகத்திலிருந்தெடுத்து உதயதாரகை ௨ம் புத்தகம். ௰௯ஞ் சஞ்சிகையில் இங்கிலிஸப் பாஷையிலும் ௰௭ம் சஞ்சிகையில் தமிழ்ப் பாஷையிலும் பிரசுரஞ் செய்தோம். இவர்களைப் பற்றிய இச்சரித்திரத்தைப் பற்பல போதிய அத்தாட்சிகளைக்கொண்டு பற்பல காலங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் அது அசத்தியசரித்திரமெனறையங்கொள்ளுவதற்குச் சற்றெனகிலும நியாயமிலலை இனனும் இவைபோன்ற சரித்திரங்களை உதயதாரகையின் அதிபதிகளாகிய நாஙகள்,ரோமான் மதத்தை இகழ்வதற்கென்றெணணி இப்படி எல்லாம் அச்சடித்துப் பிரசுரஞ்செய்து வருகிறோமென்று இவர் காரணமின்றி உத்தேசிக்கிறா போலும், எவ்விடங்களிற் பார்த்தாலும் புறொடெஸடாண்டு மதத்தவர்களிலும் ரோமான் மதத்தவர்களே அதிகதூரம் யுத்திசாலிகளென்றுங் கனமாகக் கற்றறிந்தவாகளென்றும், கத்தோலிக்க மதம் வழங்கிவருகிற ஸபானியா, புடுத்துக்கால், இத்தாலீ, தென் அமெரிக்கா முதலிய இடங்களிலுள்ள சனங்கள் புறொடெஸடாண்டு மதம் வழங்கிவருகிற இங்கிலாண்டு, ஸகொத்திலாண்டு, ஐக்கிய தேசமுதலியவிடங்களிலுள்ள சனங்களைப் பார்க்கிலும் அதிகம் படித்தவர்களென்றும், பாககியவான்களென்றும், இவர் எங்கட்கொருவேளை எண்பிக்கக்கூடியதாயிருக்கும். புறொடெஸடாண்டு மதத்தவாகள் அறிவிலிகளென்பதுண்மைப் பேச்சானால பின்னை நாங்கள் அப்படித்தானெனறு சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது ஒன்றுமறியாத புறொடெஸடாண்டுமதத்தவர்களுக்குக் காட்டும்படி இவரை நாஙகள் நேயத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறதென்னவானால், ரோமானித்தார் அறிவில நடிராகியான சனஙகளுக்கெவவளவதிகமாகக் கலவித் தேர்ச்சியைப் பயிற்றிப் பரப்பியிருக்கிறார்களென்பதை நாங்கள் அறியுமபடி கத்தோலிக்க மதம் வழங்கி வருகிற மேற்கூறிய இடஙகளில எவ்வளவு பேர் வாசிககறியாதவர்களாயிருக்கிறாகளென்பதை அவா எங்களுக்குச் சொலவிக்காட்டட்டும். எவ்வளவு பெயரெனறிவராராய்ந்தறியும்பொழுது, இவர்களில எவவளவு பேரிடத்தில வேதாகமமிருக்குதென்றும சொலலும்படி நாம இவரிடத்திற் கேட்போம இவராற் கூடாதேல், இவரிப்போதிருககிறதிலும அதிகம புததிவானாய்வரத்தக்க சில காரியங்களை ஒருவேளை நாங்கள் இவருக்கெடுத்துக்காட்டக்கூடியதாயிருக்கும்.

இவரெடுத்துக்காட்டிய யோவான, ௨௰ அதி ௨௫ ம வசனத்தைக கிறிஸ்துநாதா தமது அப்போஸதலருககுரைத்தார். பூாப்புமார்களுக்கு அலலது ரோமான குருக்களுக்கு இந்த வசனத்தைத் தொடடோருடன்தையுமிலலையெனறதாக நாங்கள் நினைக்கிறோம. ௨. கொறிந்தியர் ௰௨ அதி. ௰௨, ௰௫. வசனங்களிற் கூறியபடி, பாப்புமார் அப்போஸதலனுகிய பவுலின வண்ணமாய் அப்போஸதலத் தொழிலனடையாளத்தைக் காட்டுமபொழுது பாவமன்னிப்புக்குத்தரவுமவர்களுக்களித்திருக்குதென்றும் நாங்கள் நம்புவோம. காட்டாவிடில நாங்களும நம்பமாட்டோம். இன்னும், கிறிஸ்துநாதா பிறந்து ஏறககுறைய (௲ா) வருடத்தின பிறகு மாாத்தின லூதர் எனபவர் ரோமானமதப் பத்தியைவிட்டொழிந்து பதிசனுகிப புறொடெஸடாண்டு எனறு சொலலப்பட்ட ஒரு நவமதத்தைப் பூமியின் கணணே நாட்டிவிட்டாரென இவர் சொல்லிப்போகிறா கிறிஸ்துநாதருக்கு (௲௫௱) வருடத்தின் பிறகு மாாத்தின லூதரிவிருந்தாரென்று புறொடெஸடாண்டு மதத்தவர்கள் சொல்லி வருகிறதினால இவா கணககுககு நாமனைவரும் அறிவிலிகளாய்த்தானே இருககிறோம்போலே பினனை, சம்மதியீனத்தையிவர்தானே திருத்தக்கூடும

கிறிஸ்துநாதா நாட்டின திருச்சபை நிலையைச் சீர்ப்படுத்தினதினால லூதா செய்த ஒருபெரிய வேலையென்னவெனறாற்சுத்த சத்திய வேத வசனத்தைப பற்றி வெகு காலமாய ஒனறுமறியாமலிருநத தமதூரவாசகளுககுப பரிசுத்தாகமத்தைக் கொடுக்கப்பண்ணினார் அதின் வழியாகக கிறிஸதுநாதருடைய திருச் சபை ஒழுங்கின போங்கை இனனதென்றறிந்துகொள்ளுகிறதற்கும,அறிந்து மெயக்கும் பொய்க்குமுள்ள பேதத்தை வரையறுத்துக் கொள்ளுகிறதற்கும ஏதுவாயிற்று ஏதுவானபோதே பராபரனுடைய சாட்சிககும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் விலக்காயிருக்கிற ரோமான் சபையிற் காணப்பட்ட பழுதுகளைவிட்டோய்ந்து அதற்கு விரோதமாயும் நிற்குமபடியாயிற்று. இதினிமித்தமாகத்தானே அவர்களை அவாகள்கிலேகிதா சம்யானுசிலரென்றும் புறொடெஸடாணடென்றும், ரோமான்காரர் அவாகளைப் பாசாண்டரென்றும் மார்க்க விரோதிகளென்றும் அழைத்தார்கள். காரியமிப்ப

டிப்போக,பின்னை லூதர் நவமதத்தைத்தொடுத்து அல்லது சபை
யை நாடினுரென்று நினைக்கிற தற்கென்ன நியாயம? ஒரு புதுப்
புடைவையில அழுககுப்பிடிக்குமபொழுது அததை நாங்கள் கழுவு
கிருேம் அப்படிச் செயததவேளையில அதொரு புதுப் புடைவை அ
லலது வேருெரு புடைவையென்று சொலலுவோமா? ஒருக்காலு
ம் அப்படிச் சொலலமாட்டோம லூதரிந்த மேலான காரிய
த்தைச் சபைநயத்துககாகவே செயதாா அவா நவமானதொன
றையும எடுத்துத் தொடுக்கவில்லை அவர் பாப்புஉத்தியோகத்தா
லவரப்பட்ட கசாகூளக்குப்பையைய பெருககித் தள்ளிவிட்டுச்
சுவிசேடத்தின்அழியாத பொக்கிஷங்களை எடுத்து வெளியிற் கா
ட்டினுா. ஆகையால் புரேடெஸ்டாண்டு சபை கிறிஸ்துநாதரா
லும அவருடைய அப்போஸதலாகளாலும நட்டப்பட்டதென்ப
தற்குச் சந்தேகமிலலை.

சமயாலுசாரத்தேற்றத்துக்கு முன்னே லூதர் சபையிலுள்ள சீ
ர்கெட்ட நிலையைப் பற்றி உதயதாரகையிற் பின்னொரு சஞ்சிகை
யிற் பிரசுரஞ்செய்வோம் அததை வாசிப்பவர்கள் லூதா சபை
யிலுள்ள சீர்கேட்டைக் கண்டதினலே சமயாலுசிரியராகப் புற
ப்பட்டதற்காதாரமாக அநேக திட்டாந்தங்களைக் காணபார்கள்
இதைப பற்றி அதிகமாயச் சொலல நேரமிலலை ஆகையால உ
தயதாரகை உ புத் ய ஞ் சஞ்சிகையில "உண்மை விருமபி"எ
னெருருவா கேட்ட கேள்விக்குக கொடுககப்பட்ட மறுமொழியை
உயத்துணரக்கடவர்.

[Translation of the above]

To the Editors of the Morning Star

GENTLEMEN,

Please have the goodness to publish this in your next No I regretted very much to read the false anecdote about Tetzel and the Saxon Gentleman published in the 17th No of the Morning Star —Pray Sirs, in what Book and in what Chapter was that story related? Did that Saxon Gentleman who offered Tetzel (the Romish Monk) some crowns for the pardoning of his sins communicate that anecdote to the Editors of the Star? Ah! why do you despise the true catholic church? If you do not know the truth of the Roman Church, is it wise for you to remain in ignorance?

Do you not know that Roman Catholic Priests are empowered to pardon sins? See John xx 23.

Every body knows that about 500 years after Christ Martin Luther who had apostatized from the papal Church invented another system of religion called "*Protestant Religion*" Every body knows that the protestant Priests have never been empowered by Christ to pardon sins, because the Protestant is not a true church and it was never planted by Christ I truly believe that the Editors of the "*Morning Star*" are greatly mistaken in supposing that the Protestant Church is a true church, and thus abuse the true papal church It they believe that the papal church is not a true church, they ought to tell me through the medium of the "Star," *at what time did Christ establish the Protestant Church*

Your's, &c. A Subscriber C S,
Colombo, Sept 23 1842 *R. S*

The story respecting Tetzel and the Monk inserted in the 17th No of the Morning Star, was extracted from a work entitled "*History of the Reformation*" by Rev J H MERLE, D'Aubigne, *President of the Theological School in Geneva* The story has however been repeated many times before, on different authorities, and we suppose there is no reason to doubt its correctness Our correspondent assumes that it is through *our ignorance* that we venture to publish such stories as make light of the Roman doctrines. If it is the fact that ignorance is predicable of Protestantism, then we must plead our ignorance Perhaps he can prove that Roman Catholics are universally more wise and learned than Protestants, and that in those countries where the Roman Catholic Religion prevails, as Spain, Portugal, Italy, South America, &c the people are better educated and more happy than in Protestant countries, as England, Scotland, United States, &c We wish our Correspondent to show us and our ignorant Protestant readers how many people there are in the Roman Catholic countries mentioned above, who cannot read, that we may judge of the superior influence of Romanism in promoting education among the common people, and when he has ascertained this, we shall be glad to have him tell us, how far the people possess the Scriptures If he is not able to do this, perhaps we can help him to a little information which will make him wiser than he is now

The verse in John xx. 23, referred to by our correspondent, was spoken by Christ to his Apostles, and we believe it has no reference whatever to Popes or Roman Catholic Priests When they show the signs of their apostleship after the manner of Paul 2 Cor xii 12 13, we may believe that the power to remit sin is conferred on them but not before Our Correspondent further says that every body knows that about 500 years after Christ, Martin Luther apostatized from the Roman faith and invented a new Religion called the Protestant Religion, &c We are so ignorant as to suppose that Luther lived about 1500 years after Christ, perhaps our Correspondent can tell us if we are in an error

We are happy to inform our Correspondent that in defending the church which the Lord Jesus Christ established, Luther's great work consisted in putting his countrymen in possession of the Sacred scriptures of which they had long been ignorant This enabled them to understand the nature of the true church of Christ and to distinguish between truth and error, and thus were they prepared to resist and to forsake whatever they found in the Roman church, which was contrary to the law and to the testimony of God. On this account, they were called Protestants and Reformers by their friends, and heretics and apostates by the Romanists There is no ground, whatever, for the charge that Luther formed a *new religion* or a *new church* When a new garment is soiled, we get it washed, but may we then say that it is a new or another garment? Surely not This important service Luther performed for the church He invented nothing new He merely removed the rubbish of papacy and exhibited the uncorrupted treasures of the Gospel The religion of Protestants was established by Jesus Christ and his apostles

We have an article selected for a future number of the Star on the corrupt state of Popery before the reformation, which will show our readers that Luther had abundant reason, from the state of the church at that time, to exert himself as a Reformer

In place of further remark, we beg to commend to the notice of our Correspondent the observations contained in No 10 of the Star, in reply to certain questions proposed by a "*Lover of Truth* "

For the Morning Star

Mr Editor,

Will one of your Contributors who has made the subject his study furnish for the columns of your interesting Paper an article (or a series) bringing to view in full, a Biographical notice of the Authors of மூதுரை (Moothery—also Ooviyar, &c by the same person) குறள (Cural) நாலடியாா (Naladeya) and all other Tamul works of consequence, together with a full account of all their writings, with their style, and general character One article might be devoted to each Author or Authoress, and a specimen of each of their works appended to it.

I feel assured that much valuable matter might thus be brought to light and much that would I think be interesting and instructive to many, and certainly to

September 30th ONE SUBSCRIBER

பஞ்சதந்திரக்கதை

மூன்றவது.

சந்திவிக்கிரகம் அலலது அடுத்துக்கெடுத்தல.

PANCHA-TANTRA-KETEI.

The art of conquering an enemy by means of an affected friendship

முனனே பகையாளிகளாயிருநதவாகளுடைய விசுவாசத்தின ந
மபிக்கை வைககலாகாது நமபினுலெபபடிக் காகங கோட்டா
ன்களின் குகையைக கொளுததி நாசமபணணினதோ அபபடிநே
ரிடுமென்றதைககேட்டிராச குமாரர்களறியபபடிச் சொலலுமெ
னச் சோமசனமாசொலலுகிருன

தென்றேயததின மயிலை நகரததின சமீபத்தில் ஒரு பெரிய வால
மரத்தில மேகவாணனெனனுங காகராசன தன கூட்டஙகளோ
டு கூடவிருசகையில அங்கே, உருமாத்சனெனனும இராசகோ
ட்டான கூட்டத்தோடு மலைககுகையிலிருநது வநதால மரத்தைவ
ளைத்துக்கொணடு இராத்திரியில அகப்பட்ட காகத்தையெல்லாங்
கொனறுவிட்டு நாடோறும போயக்கொணடிருந்தது.அதனுல அ
வவிடத்தைவிட்டுவிடும்படிக்குக காகைககடகு நேரிட்டதனுல மே
கவாணன தன் மநதிரிகளையழைத்து நம் பகைவர் நாடோறும இ
ங்கு இராமறு வநது காக்கைகளைக் கொலலுகிருாகள். நமககா

ளுல இராவிற் கண்தெரிகிறதில்லை. மேலும் அவர்களிருப்பிடமு மறியோம் அறிந்தால் அங்கே போய் அவைகளைக் கொல்லலாம் பகைவரை யசட்டைபண்ணினுல, அது நோய்போற்பெருகிப் பொல்லாங்குவிளைவிக்கும் ஆதலால், இப்பொழுது சந்திவிக்கிரகம், பேதம், கலகமெனும் இவற்றுட்டக்கதுவென்று சொல்வீர்களென், இதைக்கேட்டு மந்திரிகள் அரசன் கேட்பதற்கு முன்னே தானே பிரதானிகளிதஞ் சொல்லவேண்டும் இல்லாவிடிற் கேட்டபிறகாயினும், விரைவாய்ச் சொல்லவேண்டும். அப்படிச்செய்யாமற் சும்மா இச்சகம்பேசுகிறவனை அரசனுக்குச் சத்துருவென்று நினைக்கவேண்டுமென்றிவ்வாறு சொல்லிய பின்பு மந்திரிகள ஐந்தும என்னசெய்வோமென்று ஒன்றுக்கொன்று ஆலோசிக்கத் தொடங்கின. அப்போது அவைகளில் உத்தம சிவியென்பது அரசனை நோக்கி, மகாராசாவே, வலியவர்களுடன் பகைபண்ணலாகாது, சமாதானமே தகுந்தது ஏனெனில பகைவர்களை வணங்கிக் காலம்பார்த்து மோசம்பண்ணுகிறவாகள் சுகமடைகிறார்கள். ஆற்றிற்றண்ணீர் நிரம்பிப் பெருகிவருகையில வணங்கிய செடி நாசமடையாமற் பின்பு முன்போல நிமிர்ந்திருக்கின்றதே. நெருக்கமான காலத்திற் அட்டர்களுடனே சமாதானம்பண்ணி உயிரைக்காப்பாற்றினுற் பினபெல்லாஞ் செல்வமுஞ் சம்பாதிக்கலாம் மேலும், தனக்குப் பலபேர் பகைவர்களிருந்தால், அவர்களில் ஒருவனோடு உறவுகொண்டெல்லாரையுங் கெடுக்கவேண்டும். நிலமும், நட்பும, பொருளுமாகியவிவற்றின் இருப்பைத் தன்னிடத்திலும மாற்றானிடத்திலும இவ்வளவென்று ஆராய்ந்துகொண்டு கூடுமானுற் பினபவனுடன எதிர்க்கவேண்டும. இல்லாவிடிற் கூர்ம விருத்தியை அநுசரித்துத் தனக்குப பலமுள்ள காலத்திற் கிருஷ்ணசாப்பத்தின் வியாபாரத்தை யநுசரிக்கவேண்டும். ஏனெனில, கெலிப்புந் தோற்பும் ஒருவன்பங்கல்ல, ஆதலால, மாற்றானுடைய வலியும் வலியின்மையும பார்த்து ஏதுசெய்யத் தக்கதோ அதுசெய்யவேண்டும. அச்சமயத்திற் கொக்குப்போல உறங்கியிருந்து, சமயத்தில அதன குத்தைப போலிருக்கவென்று பெரியோருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களேயென, இப்படியதன வாக்கியத்தைக் கேட்டு இராசன் இரண்டாம் பிரதானியைப பார்த்து உன் கருத்தென்ன சொல்லென, இரண்டாம் மந்திரி அவன் சொன்னவற்றிற் சிறிது நன்மையில்லை, ஏனெனில, பெரிய சங்கடம் நேரிட்டபோது, பகைவருடன் சந்திபண்ணலாகாது. நெருப்பிலுற் காய்ச்சின நீர அந்த நெருப்பையவியாதா? நம்மைக் கோட்டான்கள் வருத்துகின்றனவென்று அவர்களோடு சந்திபண்ணினுற் கொன்றுபோடுவார்கள் விஷமச்சுரமப் பயங்கரத்தால வளருகிறதும்பாலும் நெய்யினுனெருப்பு விர்த்தியாகிருப்போலும் பொல்லாங்கு சமபவிக்கும. தாஞ்சத்துரு வலியவனுமெளியோமென் பீரானுல அதற்குச் சிந்தையில்லை. யானைபெரிதாயிருந்தாலும அதைச் சிங்கக்குட்டி கொல்லா நிற்கும், ஆதலால, மனோபலத்தோடு பகைவரைக்கொல்லவேண்டும அரசனுடைய கொடுந் தண்டத்தைப பார்த்து வைரிகளியல்பாயப் பயமடைகிறார்கள். எங்கும்பரவியிருக்கிற பராக்கிரமசாலியாயும எல்லாராலும அறியப்பட்டவனுகியுமிருக்கிறவனெவனோ அவனே பாக்கியவான. இல்லாவிடிற் ருயின் யெளவனத்தைக்கொடுத்துப பயனென்ன ஆதலாற் பராக்கிரமத்தால உயிர்தரிக்கிறவனே உயிருள்ளவன மற்றவர்கள் பிணத்துக்கொப்பானவாகளென்றிப்படி அது சொன்னவற்றையெல்லாம அரசன கேட்டுப் பிரதானியைப பார்த்து உன கருத்தைச் சொல்வாயென, அது சொல்லுகிறது. அரசனே கேள், பகை தன்னிலும வலிதாயிருந்தால அவனோடு பொருந்தலாவது பொருதலாவது ஒன்றுஞ்செய்யாமற் றன்னிடத்தை விட்டு வேறிடத்துக்குப் போகவேண்டும இதுவே நல்லது ஏனென்றால, இவவேளை சண்டைசெய்யலாகாதென்றுவைரியின பலத்தைப் பாராதவெவன தேசத்தைத் துறந்துபோகிறானோ அவன பாண்டவாகளைப போலச் சுகமடைகிறான். இதைவிட்டு எவன செருக்குடனே யுத்தஞ்செய்கிறானோ அவன குலமுதலறக்கெடுகிறானென, இதைக் கேட்டரசன் நாலாம மந்திரியைக் கேட்க நாலாம் மந்திரி தன்னிடமவிட்டுப் போதல தகுதியாய்க் காணவில்லை. ஏனெனறால, முதலைதன்னிடத்தில இருந்தால மலையொத்த யானையையும இழுத்துக்கொண்டு போகின்றது, அதுவே தன்னிடமவிட்டுப போகதால் அதை நாய்களுமிழுத்துக்கொண்டு போகின்றன ஆகையால, தன்னிடத்திலிருந்து நட்புள்ளவர்களை உதவிக்காகவழைப்பித்துக்கொண்டு பகைவாகளைக் கெடுக்க வேண்டும.

(இன்னும் வரும்)

ரும். அதிகாரம்

இல்வாழ்க்கை.—*The Domestic state*

சச. பழியஞ்சிப்பாத்தூணுடைத் தாயின்வாழ்க்கை வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்.

பு. பொருள் தேடுங்காலத்திலே பாவத்துக்குப் பயந்து (தேடியபொருளை மேற்சொல்லிய இயல்புடைய மூவர் முதலானவர்க்குந் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வருக்கும்) பகுத்துத் தான் [illegible] (ஒருவனுடையஇல்) வாழ்க்கையானது உடைத்தாயிருந்தால் அவனுடைய சந்ததியானது (உலகத்திலே நிலைத்திருப்பதல்லது) இறந்துபோவது எக்காலத்துமில்லை.

His descendants shall never fail who, living in the domestic state, fears vice (in the acquisition of property) and shares his food (with others.) *Drew.*

சரு. அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை பண்பும் பயனுமது.

பு. ஒருவனுடைய இல்வாழ்க்கையானது, (தன் மனைவிமேற்செய்யத்தக்க) அன்பையும் (பிறர்க்குப் பகுத்துண்பது முதலாகிய) தருமத்தையுமுடைத்தாயிருந்தால், அந்த உடைமையானது (அந்த வாழ்க்கைக்குக்) குணமும் பிரையோசனமுமாம்.

If the married life possess love and virtue, these will be both its duty and reward. *Drew.*

If love and virtue be thy constant guests,
Domestic life is blest, and finds in these
Its object and reward. *Ellis.*

**சசு. அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப்பெறுவதெவன்.**

பு. தருமமார்க்கத்திலே மனைவாழ்க்கையை (ஒருவன்) செய்வானுனால் (அவனதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே சென்று பெறத்தக்க பிரயோசனமென்ன?

What will he who lives virtuously in the domestic state, gain by going into the other state. *Drew.*

பழமொழி—Proverbs.

அறிந்தநாயனென்றுகுமபிடத்தகப்பனபட்ட கடனைத் தாவென்குளும்
அறையிலாடி அம்பலத்திலாடவேண்டும்
அறச்சொல்வி உறவாடவேண்டும்
அதருமஞ்சேவகவிருத்தி
அவசாரிக்காணயில்லைத் திருடிக்குந் தெய்வமில்லை
அற்பனுக்குச் செலவம் வநதால அர்த்தராத்திரியிற் குடை
அடியுதவுகிறுப்போல அண்ணன் தம்பி உதவுவாளு?
அழுதம் பிள்ளை அவளே பெறவேண்டும்
அற்பசினேகம் பிராணுபத்தை
அவசரத்திலே குண்டு சட்டியிலும் கைநுழையாது